

# BABAVÁRÓK

2. Ismerősömnek az a vélekedése: a terhes nő komoly gondot is okoz üzemének, úgy látszik, valós — villan át rajtam a gondolat. Itt aztán szó sincs a leendő anyák valamiféle mennybemenesztéséről, de hát végül is ki várhatja el, az a család dolga. S ha főnökük kicsit duzzog is rájuk — gondolom, számos tapasztalat alapján teszi. Csak hát az a baj, hogy — emberi hibánk — az általánosítás itt is tévútra vezérrelhet; aminthogy a „drágalátosok” jelzőből, az elégedetlenségéből én is levonhatnék hibás következtetéseket.

## Kisakkozni a legjobbat

Alapjában véve jó dolguk lehet itt a babaváróknak — állapítom meg a lista elővasása után. K.-né a napköziben segít — mosogat, gyerekeket öltöztet stb. — ahogy A. J. tréfásan megjegyzi: készül anyai hivatására. Többen irodákba kerültek, ott segítenek, ami tőlük telik.

— Eppen itt jön A.-né. Ő a mi küldöncünk. Bájos, fehér arcú fiatalasszony. Tizenkilenc éves. Mozgása, termete is elárulja: már a hetedik hónapban van. Zsemle és más harapnivalót hozott a büféből, ebédjegyet váltott társainak, felvitte a létszámjelentést.

A.-né szövőő volt. Most várja az első kisbabát. Hat-hetes terhesként kiírták, egy hónapig erősítették, aztán visszajött. A nyilvántartóban, a raktárban, a kéziratárban, s a fonalkiadóban is dolgozott, mielőtt idehelyezték. Ez a „sakkozás” megsejtet valamit A. J. gondjaiból is, a „hová helyezzem el?”, s „megfelel lesz-e neki?” megválaszolására időnként nem lehet könnyű.

A.-né szemmel láthatólag jól érzi itt magát. Ha meglesz a baba — mondja — igénybe veszi majd a gyermekgondozási segílyt is.

## Ami nem éppen áldásos

B. L.-né neve mellett a listán: fn., a fizetés nélküli szabadság rövidítése. Már van egy gyermeke, most beteg — s a szabadságát idén már „elfogyasztotta”.

Egy másik fiatalasszonyt is hiába keresünk a helyén, ahol a könnyű, ülőmunkát végzik a többiek: mostanában vitték kórházba, alig túl a hetedik hónapban, félő, hogy koraszülés lesz.

Hármasban megyünk a folyosón. A csoportvezető megáll beszélgetni egy most érkezett asszonnyal. Terhes ő is — egyébként A.-né elődje volt az irodában. A második babát várja. És lám, egy különös eset: négyéves kislányát, Erikát szépen hazaadták neki az oviból Tápén, ahol laknak. Azzal az indokkal: novemberben úgyis szülni fog az anyuka. V.-né meséli, hogy a szakszervezetnek kellett közbejárnia a gyermek — és persze az elkeseredett édesanya — érdekében. Ilyen furcsa esetek is megessnek, holott a kismama még ma is dolgozik, másfelől, a szülői szabadság lejártáig is óvodás lehetne a gyereke. Elgondolhatjuk, hogy az ilyen csinált problémák nem éppen áldásosak az áldottnak minősített állapotban.

Mennyivel jobb B. L.-nének: másfél éves kislányát szinte maga mellett tudhatja a gyári bölcsődében. Azelőtt a szövőüzemben dolgozott, most az árutisztítóban, ott is egészen könnyű munkán, noha nincs a veszélyeztetett terhesek között. Testében

már héthónapos magzattal, különösen örül, hogy lakást kaptak Tarjánban.

— Tízezer forint kölcsönt adott hozzá a vállalat.

A. S.-né a főművezetői irodában van, a beírónak segít, a termelési lapokat hoztatta ma reggel is. Társához hasonlóan, ő is a szakadt fonalakat kötöztette korábban a szövőben, s ő is csak a harmadik hónap végén valót szint: anya leszek. Ez is mutatja, hogy nem igyekeznek annyira „el a munkától!” a mamajelöltek. Pedig ott — maguk mondják: „a gépek hajtanak bennünket, ki kell szolgálni őket”.

— Mikor bejelenttem, hogy gyereket várok — válaszol kérdésemre egy másik asszony —, csak annyit mondtak viccesen: de siettek!

Egyébként egybehangzó véleményük, hogy meg lehet érteni a művezetők, üzemezők mérsékelt lelkesedését: a begyakorlott, jól teljesítő munkatársakat nehezen pótolhatják.

## Éjszakázva

J. B.-né már hathónapos terhes. Barna, mosolygós, nagy szemű menyecske. Majd öt hónapig dolgozott a gép mellett.

— Nem volt semmi panaszom.

— Három műszakban, éjszaka is?

— Igen.

— Az irodában nem tudták?

— De, hiszen mentem tanácsadásra. Aztán már fárasztóbb is volt, meg a férjem is mondta, ne éjszakázzak, ha nem muszáj.

Végül a körzeti orvos ajánlásával ment el újra az üzemi nőgyógyászhoz, akinél előzőleg csak a „terhességmegállapításkor jelentkezett.”

Ő nem kérte át magát, mert erős, fiatal. S ki várhatná el, hogy az irányítók saját kérése előtt is átírányítsák, saját érdekére és a gyermekeire hivatkozva? Hogy 20 gépet megszabadítsanak mozgatójuktól?...

A fiatalasszony majsai busszal jár be. Kérdezem, olvasott-e valamilyen könyvet, amiből többet megtudhatna saját állapotáról, magzata fejlődéséről, az elkövetkezendőkről. Hallott-e anyák iskolája előadást?

— Nem, nem olvastam. Nem, nem hallottam.

Ő is és társa is, akivel most egy láda mellett üldögélve fonalakat bogoznak ráérősen, gondolnak a gyermekgondozási segílyre.

— Valamennyit biztosan igénybe veszünk majd — mondják.

## A nagy család szeretetével

Sosem felejttem el J. K.-né választát. Azt kérdeztem tőle: fiút, vagy lányt szeretne inkább.

— Nekem mindegy. Csak lehet itt a babaváróknak —

Rövid hajú, szőke fiatalasszony. Ő — komolyan vesztélyeztetett — saját felelősségére dolgozik, már hetedik hónapjában. Ezt mondta az üzemi orvos. Ő pedig ezt:

— Kell a pénz. A férjem törött lábbal odahaza. Építkezni akarunk.

R. szinte még gyereklány, szabados életfelfogását emlegetik. Most lányfejjel terhes. Egyelőre a leányzálláson lakik. Negyedik hónap.

Villanások egy-egy sorsból, csak egy-egy száz a nagyobb közösségből.

Ami az összképet illeti: elmondhatom, hogy a rendelkezéseknek és várakozásomnak megfelelően alakult. Az, hogy tavaly újra elemezték a lehetőségeket, az, hogy a munka közben meglátogattott kismamák elégedettek, az, hogy többségük állandó délelőtts, s legfeljebb délutános műszakban dolgozhatnak — hogy szép fizetést kapnak a kevesebb munkáért is — mind igen kedvező.

Vagyishogy így természetesen ez: ami nekik és születendő gyermekeiknek jó, azt kell jónak elfogadni az üzemben. De a jóban is keresni kell a még jobbat, aminthogy erre is olvashattam már javaslatot a szakszervezeti irodán. Mégpedig olyat, amit egy főművezető terjesztett elő.

S még valami: ami jót adunk, talán jobb kedvvel, nemesebb gesztusokkal is tehetnénk. A nagy család nagyobb érdeklődésével, figyelmességével is feldíszítva a szabályszerű gondoskodást. Körültekintő rendelkezéseink betűit népesedéspolitikánk szellemével is áthatva: övezze megkülönböztetett tisztelet és megbecsülés azokat, akik áldozatot vállalnak a jövőendő nemzedékért. Mondjuk: az a legfontosabb, hogy minél több szeretettel várt gyermek születessen. De: szeretettel várni — ez nemcsak családi kategória.

Simai Mihály

## Közel a kisvízi rekordhoz

Már legalább két hónapja nem hullott számottevő csapadék, s az országos aszály velejárója a rendkívül alacsony vízszint a folyókon. A Tiszán Szegednél szerdán mínusz 167 centiméteres értéket mértek s az ideiglenes rekordot, amit 1946. október 10-én jegyeztek fel. A Maros szintje Makónál még ennél is közelebb áll az ottani minimumhoz.

Az Alsó-tiszavidéki Vízügyi Igazgatóságon dr. Vágás István főosztályvezető elmondta, hogy mindkét folyó jelenleg az átlagos vízhozamának alig harmadát szállítja. Kiseb ingadozásokat, átmeneti emelkedést — amint erre néhány nappal ezelőtt adódott példa — okozhatnak helyi esőzések, de jelentős

változást csak a vízgűjtőterület általánosan érintő őszi nagy csapadék idézheti elő. Derült, napfényes időjárás esetén viszont — a fokozott elpárolgás következtében — tovább apadhatnak a folyók.

Az öntözési idény befejeződött, s így az alacsony vízállás ebből a szempontból már nem jelenthet hátrányt. A folyamszabályozási munkákra, általában kedvező a kis vízszint, a szegedi partfal rekonstrukciójának munkálatait annyiban befolyásolja, hogy a súlyos kórárományt szállító hatszáz és hétszáz tonnás uszályok csökkentett terheléssel tudnak csak közlekedni a megrekedés veszélye nélkül. Egyelőre szünetel a marosi homok kitermelés és szállítás.

# Korszerűbb szakmunkásképzés

## Felavatták a szakmunkásképző intézet új iskoláját

Modern iskolaépülettel gazdagodott a város. Tegnap, szerdán délelőtt ünnepélyesen felavatták a 600. sz. Móra Ferenc Ipari Szakmunkásképző Intézet Tolbuhin sugárúti új épületét, amely határidőre, Szeged felszabadulásának 29. évfordulója tiszteletére készült el. A háromszintes, 14 tantermes új iskolában lehetővé válik a szakmunkások eddigénél jóval korszerűbb, mai igényeknek megfelelő képzése.

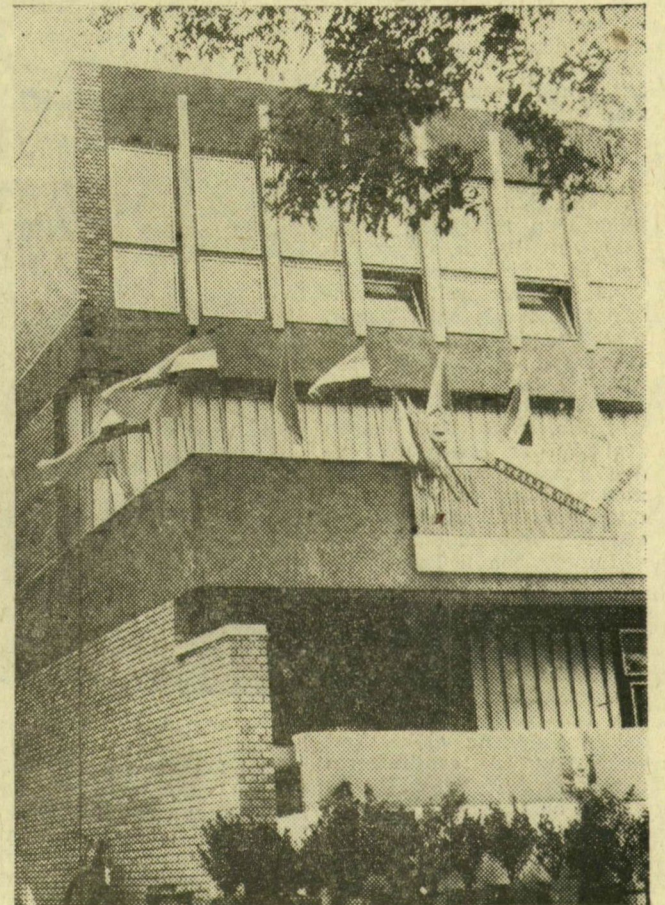
Az épületben ugyanis modern felszerelésű szaktantermeket alakítottak ki. Nemcsak a szakmai tárgyakat, mint például az építő- és vasipari szakrajzot; az anyagismeretet, az elektrotechnikát, hanem a közismereti tárgyakat — a magyart, a történelmet, a kémiát, a fizikát, a matematikát — is külön szaktantermekben tanulhatják ezután a tanulók.

Megszűnik a régi zsúfoltság is, ezzel szintén az intézeti oktató- és nevelőmunka hatékonysága növekszik. Eddig összesen hat helyen; a repülőtéren és dorozsmai telepen, a Hámán, a Dózsa, a Dugonics iskolában és a Tolbuhin sugárúti régi épületben tanították a szakmunkásnak készülő fiatalokat. Most az új épületben, központi helyen folytathatják az 1700 tanuló elméleti képzését. Az 57 osztályba, 14 szakcsoportba besorolt szakmunkások elméleti oktatását összesen 18 tanteremben, a korábbinál jobb feltételek között tudják megoldani.

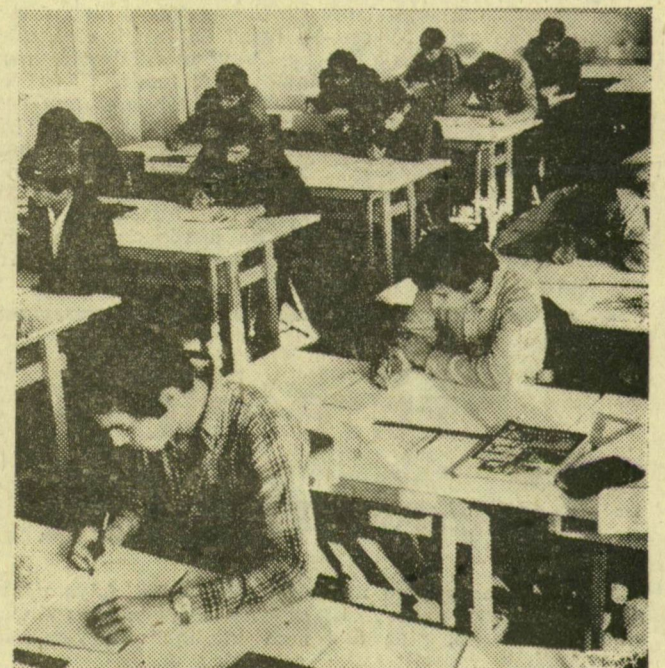
A tegnap felavatott iskola 12 millió forintba került. A világos, modern felszerelésű tanterem kialakításában, az egész építkezésben nagy részt vállaltak az iskola növendékei. A kivitelező vállalat, a DÉLEP munkáját a tanulók villany szerelő, festő-mázoló és ács munkákkal segítették. Szociális el-látásuk fejlődését újabb építkezések biztosítják. Az iskolaépülethez kapcsolódó tornaterem alapozása már befejeződött, a 600 személyes konyhának jelenleg a falait építik. Ezekon kívül 200 személyes éttermet és ugyanennyi tanulóknak férőhelyet biztosító kollégiumot is építenek.

Az avatóünnepségen Hofgesang Péter, az intézet igazgatója köszöntötte a vendégeket, a Munkaügyi Minisztérium, Csongrád megye és Szeged párt-, állami és társadalmi szervezetei, valamint a társintézmények képviselőit, az iskola oktatóit és növendékeit. Az ünnepség elnökségében többek között helyet foglalt dr. Agoston

Avatóbeszédet Pápai Béla, a Munkaügyi Minisztérium Szakoktatási Főosztályának titkára, Hantos Mihály, a megyei pártbizottság titkára, Papp Gyula, a megyei tanács elnökhelyettese, Szántó Tivadar, a városi pártbizottság osztályvezetője, Turai Zoltán, a



Az új iskola bejárata



Somogyi Károlyné felvétele

Benépesült a korszerű szaktanterem

Szakszervezetek Csongrád megyei Tanácsának titkára, Nagy István, a néprfront me-

gyei bizottságának elnöke. Avatóbeszédet Pápai Béla, a közreműködött Kovács József, a megyei pártbizottság titkára, Hantos Mihály, a megyei pártbizottság titkára, Papp Gyula, a megyei tanács elnökhelyettese, Szántó Tivadar, a városi pártbizottság osztályvezetője, Turai Zoltán, a léssel együttjárjon a folyalóinak.

## Az MSZMP Fejér megyei bizottságának ülése

Az MSZMP Fejér megyei bizottsága szerdán Székesfehérvárott ülést tartott, a pártpolitika időszerű kérdéseiről tárgyalt, és személyi kérdésekben döntött. Az ülésen részt vett és felszólalt Pullai Árpád, a KB titkára. A pártbizottság Herceg Károly — mivel más, fontos munkakörbe került — érdemei elismerésével felmentette a megyei pártbizottság első titkári beosztásából. Grósz Károlyt, az MSZMP KB agitációs és propagandaosztályának helyettes vezetőjét megválasztotta a megyei pártbizottság tagjává, és egyben a pártbizottság első titkárává.

## Ülést tartott a SZOT

Szerdán ülést tartott a Szakszervezetek Országos Tanácsa. Az ülésen részt vett és felszólalt Nyers Rezső, az MSZMP Politikai Bizottságának tagja, a KB titkára is. A SZOT első napirendi pontként a szakszervezetek gazdaságpolitikai tevékenységével, majd a nemzetközi szakszervezeti mozgalom időszerű kérdéseivel foglalkozott.

A SZOT szerdai ülésén Nemeslaki Tivadar, a SZOT eddigi titkárával a SZOT főtitkárhelyettesévé, Herceg Károlyt, a Fejér megyei pártbizottság eddigi első titkárával a SZOT titkárává, és a SZOT elnökségének tagjává megválasztották.